

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata na zwycajnym pa-
pierze złp. 12, na francuzkim złp. 15.

N^{ER} 47.

Pojedynczy numer na zwycaj-
nym papierze złp. 10.

WTOREK DNIA 24 SIERPNI 1830 ROKU.

OBSERWACYE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzień godzina	Barometr na 0° r.	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf	UWAGI.
23. 12	27 5, 126	+14. 8	85	zachodni mocny	Pochmurno	deszcz.
3	" 5, 160	+15. 9	85	" "	chmury	
9	" 5, 240	+11. 0	100	" średni	pogoda z hmur:	
24. 7	" 6, 074	+12. 2	93	zachodni sł-by	pochmurno	

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

KRAKÓW d. 24 sierpnia. — Przybyła do tutejszej stolicy, jedenastoletnia artystka muzyczna Eleonora Nejmann, która już w zeszłym roku Publiczności słyszeć się dała; w krotce znowu ma dać koncert na skrzypcach.

Znany pies *Fido Savant* po wszystkich stolicach europejskich, znajduje się tu obecnie, i mnóstwo ściga widzów.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

PARYŻ d. 10 sierpnia. — Krol Ludwik Filip I. mianuje wciąż nowych urzędników cywilnych i wojskowych. — Dawni woyskowi odbierają dowództwa dywizyi i półków rozmaitych. Jenerałowie Druot i Morand przywróceniu do swoich stopni. Ostatni, odebrał dywizyą 16stą (*). — Półkownik Fabvier,

znany obrońca sprawy Greków, mianowany jenerałem brygady i umieszczony w czynney służbie. —

W izbie deputowanych na posiedzeniu dnia 7, podczas narad nad wnioskami P. Bernard, tyczącemi się projektowanych odmian w konstytucyi, liczne zachodziły spory względem nowej i dawney dynastyi. Deputowany vicehrabia Conny, był za utrzymaniem Burbonów; — zbijał go P. Benjamin Constant. — Po nim zabrał głos, były minister marynarki P. Hyde de Neuville; ten w duchu bezstronności doradzał izbie, żeby się dobrze zastanowiła nad tém, co dziś czynić zamierza. "Niech każdy z was, mówił dalej, słuca głosu swego sumienia, który jest równie w polityce, jak w religii nieodzownym. — Działajcie z wielką rozważą; niebezpieczną bowiem byłoby rzeczą, całą przyszłość wielkiego ludu, mierzyć na stopę chwilowych uniesień i obłądów. Lecz nieudziękło mi niebo, władzy wstrzymania pie-

* Jenerał Morand znany jest w naszych stronach. W samym Krakowie przymuszony uchodzić z Francyz, mieszkał w r. 1816—1817 i posiadał za Wisłą w promieniu podgorską, matkę włość zwana Kupelanka. P. K.

runu; nie niepodołam z powodzią, która z brzegów strumień wyparła; — dla tego na czyny wasze, których zbijać ani potwierdzać niemogę, — z milczeniem i żalem tylko patrzeć; podczas kiedy najgorętsze życzenia, o pokój, szczęście i swobody mojej oyczyzny, do Boga zanosić będę! On wie, iż te życzenia z głębi serca pochodzą., — Po nim mówili za i przeciw dynastji Burbonów hr. Alexander Laborde, PP. Lezardiere, Salvetre, Pas de Beaulieu; P. Anysson de Perron, hr. Artur La Bourdonnays, Petou, Berryer, Villainin; nakoniec gdy P. Podenas, powstał przeciw Karolowi X. nazwijając go godnym następcą dzikości Karola IX.; wymownym głosem odezwał się P. Martignac, były minister spraw wewnętrznych, w obronie nieszczęśliwego monarchy: "Niemożem, rzecz istotnego zamiaru, w ciągu tej całej rozprawy, wstępować na trybunę. Z boleścią atoli usłyszałem głos, dopiero zstępującego z niey mowcy, i ten zniewala mnie, abym się ujął za monarchę, którego w ten czas należała do mnie obrona, kiedy jeszcze zstawał na szczycie swey wielkości. Wierzącie mi Panowie moi, Karol X. nie miał srogięgo umysłu; nie od jego to serca te zgubne rozporządzenia pochodzą, co kray nasz pogrążyły w żałobie. Przewrotni to doradcy, podeszli go zdradliwie; tych wam na żup zemsty poruczam i dzielę waszą dla nich wżgardę. — On miałby być okrutnym? — Serce Karola gorzało miłością oyczyzny. Nienarzucam ja się bynajmniej na sądzącego powodów, które go w przepaść zguby wtrąciły; niezadziwia mnie krwawy opór, z jakim stolica Francyi powstała przeciw niecnym rozporządzeniom; — opór ten, sam zowie heroicznym. Ale dla czegoż natrzasać się z niedoli? Dla czegoż w chwili upadku wielkiego rodu, z mównicy

"tey słyszeć mamy wyrazy rozdzierające tkliwą duszę? — Oto tylko, chciałem się zapytać izby, i przekonany jestem, że ten postępek mój, nieściągnie mi przygany., — Inne wnioski P. Berarda, nie dały powodu do żadnych ważnych sporów; i wiadome już głosowanie, bez żadney odbyło się przeszkody. Ważniejsze zaszły rozprawy względem dynastji Burbonów tegoż dnia 7 sierpnia w izbie parów. Głos P. Chateaubriand, za utrzymaniem xięcia Bordeaux na tronie przodków swoich; — lubo nieotrzymał tam także pożądanego skutku; wielkie atoli na całej powszechności zrobił wrażenie. Głos ten (z gazet berlińskich) umieszczamy:

MOWA P. CHATEAUBRIAND

MIANA W IZBIE PARÓW DNIA 7 SIERPNI 1830.

Panowie moi! Udzielona izbie tej deklaracya, daleko mniej dla mnie jest zawiją, niżeli dla tych parów, których sposób widzenia, sprzeciwia się mojemu. Zachodzi w niej okoliczność, co w ystkie inne w oczach moich przeważa, lub je zupełnie obala. — Gdybyśmy się znajdowali w porządnym stanie rzeczy; naówczas żądałbym niezawodnie aby odmiany, które za potrzebne uznano w konstytucyi poczynić, ściślejшему poddać zżębienu: Wiele z tych odmian, było wszakże przezemnie samego wnioskowanych. To mnie tylko zadziwia, że w tej izbie, wsteczne postanowienia, tyczące się parów kreacyi Karola X., mogą być dopuszczane. Nikt mnie nieposądzi zapewne, ażebym miał jakie upodobanie w tej masie poczynionych utworów; wiadomo wam Panowie, że jeszcze w ten czas nawet, kiedy nas niemi zagrażano, przeciw nich powstawałem. Atoli dziś byłby to pewien rodzaj proskrypcyi, gdybyśmy się czynili sędziami naszych rówieśników; — gdybyśmy, ile razy mocniejszymi będziemy, wykreślali podług upodobania pewną liczbę

paró w z grona naszego. — Trzebali zniweczyć tę godność? Zoiweczyć ją! — Lepiej jest postradać życie, niżeli je wyzebrać! — Lecz już nawet i te słów kilka mam sobie do wyrzucenia; że niemi zmierzam do rzeczy pojedynczey, która iakkolwiek iest ważną, niknie przed wielkością ogółu naszych obrad. — Francya znajduje się bez przewodnika, i dla tego o tem nayprzód chcę mówić, co masztowi burzą skołatanego okrętu, którego styru pozbawiono, dodać lub ująć przy należy. Pominam przeto w deklaracyi izby prawodawczey to wszystko, co iest rzeczą podrzędney wagi; i tylko wyłącznie trzymając się wyrażoney tam okoliczności, o istotnem lub domniemanem zawakowaniu tronu, prosto do celu iść zamierzam. Jedno ieszcze pytanie zgłębić nam pozostae: że gdy tron zawakował, czy wolni teraz iesteśmy, wybrać sobie kształt rządu? — Niżeli pojedynczey osobie koronę ofiarować będziemy, czy niedobrze byłoby pierwey, porozumieć się względem tego, wedle iakich form politycznych mamy porządek towarzyski ustalić? Czy mamy rzeczpospolitę, czy nową monarchią utworzyć? Czy rzeczpospolita, czy monarchia stawia nam dostateczniejsze rękojmię trwałości, potęgi i pokoju? Rzeczpospolita samo swoje wspomnienie, będzie miała przeciwko sobie! Jeszcze niegasła pamięć owych żelaznych czasów, gdzie śmierć na krwawych barkach wolności i równości oparta, miliony ofiar chłonęła! — Gdybyście teraz w dawną anarchią podpadli, potraficież obudzić śpiącego na szczycie odludney skały Herkulesa, który tylko sam jeden zdolny był pokonać tego wroga? — Podobnych ludzi historycznego świata, mogą wam tylko dzieie pięciu lub sześciu wylczyć; może za kilka tysięcy lat, znów potomkowie wasi, uyrzą innego Napoleona w pośród siebie; wybyście go naprożno wyglądali. — Nadto, w

dzisiejszym stanie obyczajów naszych i stosunków, w iakich się z sąsiedzkimi państwami znajdujemy; utworzenie rzeczpospolitey, byłaby rzeczą niepodobną do wykouania. Jedna z pierwszych trudności, zahaczałby się zaraz o samo niepodobieństwo, przywiedzenia do iednomyślności wszystkich Francuzów. Jakkież prawo miałyby ludność Paryża, przymuszając marsylską lub inną, ażeby się z nią razem w rzeczpospolitę zamieniła! — Miałyby tylko być jedna i nierozdzielna rzeczpospolita? lub nadwadzieścia albo trzydzieści wolnych, sprzymierzonych albo udzielnych, porozdzielać się krain? — W reszcie usuńmy te trudności, przypuśćmy iedną i nierozdzielną rzeczpospolitę! — Rozumiecież, że obok naszych przyrodzonych skłonności, prezydent jey: iakkolwiek byłby mężem niezłatnym, szanownym, i uodolnionym do tej władzy; długo na czele rządu mógłby wytrwać, i niebydź albo spowodowanym, lub zmuszonym do ustąpienia z swego miejsca? — Powaga praw i tradycyi zbyt słabo zasłoniony, dzień i noc od skrytych współzapaśników i wichrzycieli, napadany i potwarzony; będzież w stanie zabezpieczyć handel i własność? Będzież miał przyzwoitą powagę, aby mógł z sąsiedzkimi rządami wchodzić w układy? albo potrzebną siłę, do utrzymania wewnętrznego porządku? — Jeżeli środków rewolucyjnych użyje, niestanęż się przedmiotem obrzydzenia i sprawcą nowych w rzeczpospolitey niesnasków? — Europa niezechceż z wynikłych ztąd zawichrzeń korzystać? — Niebędzież ich sama poduszczac? — Niebędzież się do nich mieszać? i niewpłaczemyż się na nowo w okropną walkę? —

Przejdźmy teraz do rządu monarchicznego. — Król ogłoszony przez izby, albo przez lud wybrany; w jednym i drugim przypadku, będzie dla nas nader czemś nowém. Tu naprzód wnosic mogę, iż zechcemy zaraz wolności, a mianowicie druku, przez którą i dla której włśnie dziś lud paryzki, tak zadziwiająco odniósł zwycięstwo. — Każda przecież nowa monarchia, prędzey lub późnięy przymuszona zostanie, tę wolność koniecznie ograniczyć. — Sam Napoleon mógłże na nią zezwolić? Córka naszych dolegliwości a niewolnica naszej chwały, wolność druku utrzy-

muje się tylko pod takim rządem, który już na pewnych niezachwianych stanął posadach. — Monarchia, będąca nieprawym jednym morderczey nocy utworem, niebędzież się miała niczego ze strony nienodległości zdań potędyńcych obawiać? Jeżeli jedni rzeczpospolite, drudzy przeciwne jej zasady dowolnie ogłaszać będą; niewypadnież się w tedy lekkać, ażeby mimo niektórych wykryśleń w 8mych artykułach konstytucyi; nieuznano za rzecz potrzebną, uciec się do praw nadzwyczajnych? — Coż w tedy, wy przyjaciele systematycznej wolności, zyskanie na projektowanej nam d'is odmianie? — I niespadniecież w tedy znowu, albo w przepaść bezładu rzeczpospolitey, albo w jarzmo niewoli? — Albo monarchiję powódź praw demokratycznych przemoże i gwałtownością swą pochłonąć; — albo sama padnie ofiarą, stronniczego ducha obrotów.

W pierwszej chwili pomyślnego wypadku, wszystko się lekce waży; — zdaje się, że wszystkiemu zaradzić, wszystkim potrzebom, i życzeniom zadość uczynić będzie można; że każdy swoje osobiste widoki i próżności, potrafi odłożyć na stronę; że przeważne światło i mądrość rządu, niezliczone trudności przewycięży! Atoli z upłynieniem kilku miesięcy, teoryą zawstydzi doświadczenie.

Panowie moi! niewszystkie to są jeszcze trudności, z utworzeniem nowej rzeczpospolitey lub nowej monarchii połączone; ja wam tutaj tylko niektóre przytoczyłem. — Skoro przeto jedno i drugie ma swoje niebezpieczeństwa, pozostaje nam trzecie; i nad tym trzeciemu warto się dłużej zastanowić. — Obrzydli ministrowie znieważyli koronę, i gwałt wierności i dobrej wierze wwrządzony, morderstwem jeszcze usprawiedliwiać chcieli; z przysięg niebu złożonych, a praw zaprzysiężonych ludziom, uragać się niebali! —

Cudzoziemcy, którzy podwakoć bez opozu wehście do Paryża, wiecież co waszey pomyślności było przyczyną? Oto stawaliście przed nami w imieniu prawej władzy. Rozumiecież, gdybyście uciskowi na pomoc dziś przybyli, iżby wam się brały stolicy ucywilizowanego świata, tak łatwo otworzyły? — Lud francuzki, od czasu jakście się z nim rozstali, pod panowaniem konstytucyjnych ustaw, osiągnął szczytu wielkości; — obzrywamusi się nasze czterdziestoletnie chłop-

cy; nasi popisowi w Algierze, nasi młodzi wychowawcy Paryża, dowiedli wam, że są synami zwycięzców pod Austerlitz, Marengo i Jena. — Nigdy obrona niebyła sprawiedliwszą i więcej heroiczną, jak ludności paryżkiej; ona nie przeciw prawom, ale w obronie praw powstała. — Jak długo prawa te były szanowane, lud zostawał spokojnym; nieukarując się, znosił obelgi, pogroźki i wyzywania; pieniądzem i krwią swoją rozrzutnie szafował dla oyczyzny.

(DOKONCZENIE NASTĄPI.)

— Dnia 12. — Monitor dzisiejszy zawiera następujące królewskie rozporządzenia:

1) Ludwik Filip I. Król Francuzów, wszystkim teraz żyjącym i przyszłym pozdrowienie. Postanowiliśmy i stanowimy co następuje: P. Dupont (de l'Eure) członek izby deputowanych, będzie strażnikiem pieczęci, ministrem i sekretarzem stanu w wydziale sprawiedliwości; P. hr. Gerard, członek izby deputowanych, ministrem i sekretarzem stanu w wydziale wojny; Xzé Broglie, par Francyi, ministrem i sekretarzem stanu w wydziale publicznego oświecenia i wyznaw religijnych, i prezesem rady stanu; P. Guizot, członek izby deputowanych, ministrem spraw wewnętrznych; Baron Louis, członek izby deputowanych, ministrem i sekretarzem stanu w wydziale skarbu; hr. Molé, par Francyi, ministrem i sekretarzem stanu w wydziale spraw zagranicznych; hr. Sebastiani, generał porucznik, członek izby deputowanych, ministrem i sekretarzem stanu w wydziale morskim.

2) Ludwik Filip I. &. Członkami rady stanu mianowani są: P. Dupont, strażnik pieczęci i minister sprawiedliwości; hr. Gerard, minister wojny; hr. Molé, minister spraw zagranicznych; hr. Sebastiani, minister marynarki; Xzé Broglie, minister oświecenia; baron Louis minister skarbu; P. Guizot, minister spraw wewnętrznych; P. Lafitte, Perier, P. Dupin starszy, i Baron Bignon, członkowie izby deputowanych. „

Trzecie rozporządzenie królewskie opiewa: gdy margr. Latour-Maubourg gubernator domu inwalidów złożył swój urząd, przeto w jego miejsce mianowany jest marszałek hr. Jourdan. Reszta objętych w tem rozporządzeniu mianowań tycze się podprefektów.